

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12797/2022
16.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., чији је пуномоћник Давор Давитковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Лесковцу, ради поништаја споразума и исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3060/2021 од 29.03.2022. године, у седници одржаној дана 16.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3060/2021 од 29.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3060/2021 од 29.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 1100/21 од 18.08.2021. године, у ставу првом и другом изреке, којима је одбијен као неоснован тужбени захтев да се поништи Споразум о накнади за експроприсано пољопривредно земљиште од 27.11.2018. године, закључен између парничних странака, као супротан принудним прописима и јавном поретку и да се обавезе тужена да тужиљи, на име разлике између исплаћене и припадајуће накнаде за грађевинско земљиште по напред наведеном споразуму за преузето остало грађевинско земљиште и то за $\frac{1}{4}$ идеалну од кат.парц. бр. ..., површине 551 м², од ранијег власника-тужиље, исплати износ од 1.465.109,00 динара са законском затезном каматом од 23.10.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1.и 3.).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 03.07.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 1.465.109,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 117,5808 динара) представља динарску противвредност 12.460,44 евра.

Имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена. Чињеница да је одлука о трошковима парничног поступка, као споредног потраживања, другостепеном пресудом преиначена, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић